

Folketingets Europaudvalg
lov@ft.dk

Morten Messerschmidt
Morten.Messerschmidt@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Europaudvalget har i brev af 17. juni 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 248 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Messerschmidt (Dansk Folkeparti).

30. juni 2020

Spørgsmål nr. 248:

”I lyset af, at Kommissionen den 3. juni 2020 lancerede sin anden høring af arbejdsmarkedets parter om et kommende initiativ vedrørende mindsteløn, bedes ministeren oplyse, om man finder, at Danmark har afgivet beføjelse til EU, der muliggør, at eksempelvis artikel 154 kan anvendes til en generel mindsteløn for alle EU’s medlemslande?”

J.nr. 2020 - 178

Svar:

Lad mig slå fast med det samme, at EU ikke har hjemmel til at fastsætte en bestemt mindsteløn – hverken en generel EU-mindsteløn eller ved harmonisering af regler om forhandling af kollektive aftaler. EU har heller ikke hjemmel til at bestemme, at der overhovedet skal være en lovbestemt mindsteløn.

Derfor mener regeringen også, at Kommissionen i stedet bør fokusere på at styrke lønninger gennem fremme af social dialog i medlemslandene – en langsigtet, men bæredygtig løsning, som vi mener er vejen frem. Her kan der netop handles på EU-niveau ved fx at understøtte erfaringsudveksling, kapacitetsopbygning og skabe incitamentter for arbejdsgivere og lønmodtagere til at organisere sig.

Kommissionen anfører i anden høring fra den 3. juni 2020, at det er hensigten, at et forslag vil blive fremsat med henvisning til Traktatens artikel 153, stk. 1, litra b, hvor der er hjemmel til at fremsætte retsakter vedr. arbejdsvilkår. Det anføres, at forslaget vil blive fremsat inden for de grænser, der følger af principperne om subsidiaritet og proportionalitet, og med de begrænsninger, der følger af artikel 153, stk. 5, hvoraf det fremgår, at bestemmelserne i artikel 153 ikke gælder lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout.

Ifølge Kommissionen indebærer forbuddet mod at regulere lønforhold, at forslaget ikke vil søge at harmonisere minimumslønniveauet eller et etablere en fælles lønfastsættelsesmekanisme. Forslaget vil ifølge Kommissionen respektere nationale traditioner, parternes autonomi og retten til kollektive forhandlinger. Forslaget vil ikke etablere lønniveauer, da det falder ind under parternes og medlemsstaternes kompetence. Forslaget har ikke til hensigt at indføre lovfastsat mindsteløn i alle

medlemslande, og løn vil ifølge Kommissionen fortsat blive indført ved overenskomst eller lov i overensstemmelse med de enkelte medlemslandes traditioner og særlige træk.

Givet disse begrænsninger, er det ikke klart, hvilke foranstaltninger med relation til lønforhold, Kommissionen vil have hjemmel til at fremsætte. Kommissionen angiver i sit høringsdokument nogle målsætninger og mulige foranstaltninger, fx EU-handling til at fremme kollektive forhandlinger, krav om involvering af parter i regulering af lovbestemt mindsteløn (hvor det findes), samt forslag til indikatorer, der kan indgå ved nationale drøftelser om mindsteløn.

Anvendelsen af artikel 153 som hjemmelsgrundlag betyder, at arbejdsmarkedets parter skal konsulteres to gange, jf. traktatens artikel 154, inden Kommissionen kan fremsætte et egentligt forslag til en retsakt. De europæiske arbejdsmarkedsparter kan herefter meddele Kommissionen, at de ønsker at indlede processen i artikel 155, som kan føre til overenskomstmæssige aftaler eller, hvis de ønsker det, et direktiv. Det er imidlertid stadig forudsat, at et direktiv, der bygger på en aftale, skal holde sig inden for rammerne af artikel 153, herunder undtagelsen vedr. lønforhold.

Om overgivelse af beføjelser i relation til artikel 153 skal jeg henvise til Justitsministeriets svar på spørgsmål 160, 161 og 172 (alm. del) fra Folketingets Europaudvalg.

Det er afslutningsvist vigtigt for mig at pointere, at regeringen naturligvis er imod enhver regulering, der kan gribe ind i den danske arbejdsmarkedsmodel. Uanset Kommissionens forsikringer, er det som nævnt ikke klart, hvad der vil blive fremsat. Vi vil derfor også læse et evt. kommende forslag med lup og nærstudere de mulige konsekvenser for den danske model og have særskilt fokus på hjemmelsgrundlaget. Om nødvendigt vil vi udfordre Kommissionen. Det er essentielt for regeringen at værne om den velfungerende danske arbejdsmarkedsmodel.

Til orientering vedlægger jeg Kommissionens anden høring af arbejdsmarkedets parter på europæisk plan.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard